

разорава земята, това сж разните видове страдания, нещаствия, смърть, които сполетяватъ хората, но всичко това е за добро. И смъртъта е едно благо за човѣка, но животът е още по-голѣмо благо. И скрѣбъта е едно благо, но радостъта е още по-голѣмо благо. Ако не дойде скрѣбъта, по-малкото благо за човѣка, и радостъта по-голѣмото благо, нѣма да дойде. Ако не дойде смъртъта, и животът не може да дойде. Да благодаримъ на малкото благо, за да дойде по-голѣмото благо!

„Той дойде и поиска тѣлото Христово“. Никодимъ отиде да тѣрси тѣлото Христово – по-малкото благо, за да намѣри по-голѣмото благо – Словото Божие, Духа Божий. Той взе тѣлото Христово и Го постави въ гроба. Това малко благо възкреси живота. Малкото благо, посѣто въ живота, ще оживи ума и сърцето на човѣка, и тогава ще се яви неговия Спасителъ, неговиятъ Учителъ, но не вече мъртвътъ, а възкрѣсналъ. Щомъ Учителътъ живѣе и възкрѣсне, и ученикътъ ще стане, ще оживѣе и ще възкрѣсне. Ако Той е мощнъ, и ученикътъ ще стане мощнъ.

И тѣй, който е слабъ, ще знае, че неговиятъ Учителъ още не е възкрѣсналъ. Дѣ е тѣлото на вашия Учителъ? Ще отидете да Го намѣрите и тамъ ще чакате, докато дойде ангелътъ да Го възкреси. И когато Той възкрѣсне, ще дойде голѣмата радост, голѣмото благо въ душата на ученица. И всѣки, който придобие тази опитност, ще придобие и свѣтлина въ съзнанието си, прозрѣние въ душата си.

И сега азъ желая на всички ви така да възкрѣсне и вашиятъ Христосъ въ васъ!

Бесѣда отъ Учителя, държана на
20 май 1928 г. въ гр. София.